

Livia Ölbel

a day ago · 🌐

...

Yorick visszatér 😊 😊

Vámpírok járnak Szombathelyen, a Welther Károly utcában: rémtörténetet próbál a szombathelyi Mesebolt Bábszínház, közzei premierrel, 14 éven felülieknek. Az *Én*, a vámpír című rémtörténet (vagy nekrológ) Baka István *A kislíú és a vámpírok* című kisregénye nyomán készül, a színpadi adaptáció szerzője, az előadás rendezője Fábíán Péter. A Mesebolt és a Közzei Várszínház közös bemutatóját – együttműködő partner a Magyarországi Német Színház – július 15-én 21 órától Közzeen, a Festetics-udvarban láthatja először a közönség.

Költözés után, köztes állapot

Szerdán próbán jártunk a Welther Károly utca 4-ben: az MMIK-épületet fölújítják, a Mesebolt társulatának ki kellett költöznie. Az átmeneti szállásból akár állandó bábszínház is lehetne. De egyelőre nézzük a próbát. Az előadás ajánlója szerint „a szombathelyi Mesebolt Bábszínház Baka István *A kislíú és a vámpírok* című kisregényéből inspirálódva meséli el egy jövőbeli magyar kisváros rémhistóriáját fekete humorral, egy majdnem jó dalárda állhatatos zenei közreműködésével, és garantáltan véres végkicsengéssel”. Baka István kisregénye a múlt század 80-as éveiben született, voltaképpen egy rendszerváltás féresiklott történetét meséli el. A fikció szerint egyfelől a múlt, másfelől a jövő.

Koporsókon táncoló

Az első, akivel szerdán délelött a Welther Károly utca 4. udvarán összefutunk: Boráros Szilárd, az előadás tervezője. – Kovács Géza keresett meg azzal, hogy dolgoznék-e Fábíán Péterrel. Rendkívül megisztelőnek tartottam a felkérést, láttam Péter három munkáját, mindhárom nagyon tetszett, titokban vágytam is a közös munkára. De annyival fiatalabb nálam, hogy a generációs távolság okán azt gondoltam, nem kerül erre sor – örülök, hogy másképp történt. Pluszöröm, hogy visszatérhetek Szombathelyre, legalább erre az előadásra.

Ami pedig a közös munka előkészületeit illeti: – Péter eljött hozzánk Hottóra, ott töltött pár napot, sétáltunk, verseket mondott, szövegeket olvastunk, izgalmas volt megismerni a gondolkodásmódját. Az ő ottléte és átszellemültsége volt számomra az inspiráció.

A kérdésre, hogy vizuálisan mi jelent meg előtte elsőként az előadásból, azt válaszolja: az első nagyon erős, papírra vetett benyomás meg is valósult. – Érdekes, hogy az merült fel bennem először, amit most látsz a színpadon. Nálam van a jegyzetfüzetem, amibe elsőként egy harmonikázó, összetákoltt frakkban táncoló halálfigurát rajzoltam, aki koporsókon táncol, körülötte függönyök – és ez lett.

Van másik!

A rendezők, akik belekóstolnak a bábrendezésbe, általában azt állítják, hogy a bábszínházban sokkal pontosabb tervezésre van szükség – mert kevesebb lehetőség adódik a változtatásra. – Pont azért, mert van tapasztalatom arról, hogy milyen akár Valló Péterrel, akár Alföldi Róberttel bábszínházban dolgozni, direkt egy olyan rendszert találtam ki, amiből szinte bármi kidobható, gyorsan létrehozható valami más. Van egy alapszínpad, van egy hangulat – ebben megegyeztünk. De a történet folyamatos változásban van, én pedig fölkészültem arra, hogy tudjak reagálni ezekre a változásokra.

Amikor aztán a próbán síkbáb/maszk formájában megjelenik Liszt Ferenc – éppen Kolozsi Angéla kezében –, Boráros Szilárd megjegyzi: Liszt most jobbra néz – ne nézzen-e itt inkább balra. De, ezen a ponton tényleg inkább balra kell néznie.

Yorick visszatér

Fábíán Péter Szekszárdon született – mint Baka István. Különben talán meg se ismerte volna a 20. századi magyar líra (és próza, és műfordítás) egyik legnagyobb, mégis kevésbé ismert „szerepjátékosát”. De megismerte – és nagy hatással volt rá: – Olyannyira, hogy amikor a kaposvári egyetemi évek végén megalapítottuk a k2 Színházat, az első bemutatónk egy Baka-versekből összerakott pódiumműsor volt, Yorick visszatér címmel két színész mondott Baka-szövegeket a rendszerváltás témakörében.

Élő és holt között

A Yorick visszatér-előadást Fábíán Péter rendezte, pont tíz éve volt a bemutató. A szerencsések 2016-ban a celldömölki Soltis-fesztiválon is láthatták. Elvileg bármikor újra színre kerülhetne, volt is róla szó, viszont azóta sok minden megváltozott. – De a Yorick visszatér nekem több szempontból fontos mérföldkő volt. Egy ideje Baka István prózájával is ismerkedem, többször fölmerült bennem, hogy milyen izgalmas lenne a Baka-kisregényekből összerakni egy külön univerzumot és azon belül elmesélni egy történetet. Amikor Kovács Géza felkért, hogy jöjjenek, akkor bedobtam, hogy mit szólna *A kislíú és a vámpírokhoz* – mint alapforráshoz. Azt mondta, hogy vágjunk bele, én meg megörültem ennek.

A történet (akár mint a Yorick továbbmondása) szinte „bábszínpadért kiált”. Fábíán Péter szerint ezért: – Ha azt mondom, hogy a halott bábként is értelmezhető, akkor az élő és a halott között van egy különös határ, ami a vámpír. Izgalmasan lehet játszani azzal, hogy mi az élő, mi a holt; mi az, amit mozgatunk, mikor mozgunk mi magunk.

